

HISTÒRIA DE LA VIL·LA CECÍLIA

En els seus orígens l'edifici on s'ubica el Centre Cívic i l'Arxiu Històric de Sarrià, estava envoltat pels actuals jardins de Vil·la Cecília i Santa Amèlia.

L'origen de la propietat està relacionat amb la família del comerciant nascut a Madrid, Eduardo Conde.

EDUARDO CONDE

Eduardo Conde Giménez va néixer a Madrid el 2 de maig de 1838. Sent encara un nen va emigrar a L'Havana on va treballar de dependent a l'establiment comercial de Ramón Herrera. Poc després va anar assumint majors responsabilitats a l'esmentada empresa, les quals el van fer viatjar arreu del món, visitant importants ciutats com Nova York, i adquirint formació com a home de negocis.

En la mateixa empresa coneix al que serà el seu futur soci, Pablo Puerto. També al pare de la seva esposa, Dionisio Gómez, el qual va ser un dels empresaris amb més renom del moment.

Després de contraure matrimoni amb Cecília Gómez del Olmo la família es traslladà a Espanya on van escollir Barcelona com a ciutat per residir. Un cop a Barcelona, van fundar una empresa tèxtil situada a la Rambla de Santa Mònica, la qual poc a poc es va convertir en el primer magatzem d'exportació del sector, proporcionant llocs de treball a uns 1500 treballadors. En plena expansió econòmica, Eduardo Conde i els seus socis l'any 1880, funden "El Siglo", mítics grans magatzems de Barcelona, precursors de les grans superfícies comercials dels nostres temps. Malauradament els magatzems es varen cremar poc abans de la Guerra Civil.

VIL·LA CECÍLIA

La casa on actualment es troba situat el Centre Cívic Sarrià i l'Arxiu Històric de Sarrià fou la residència de la família Conde.

En 1909 va començar la seva construcció a càrrec de l'arquitecte Leocadio Olabarría. En un principi comptava amb dues plantes a les quals, al 1914 es va afegir la tercera.

Eduardo Conde va batejar la casa amb el nom de la seva dona. Així "Vil·la Cecília" va ser el seu nom oficial encara que els veïns la van fer conèixer popularment com "Cal Noyu". Els jardins estaven dividits en dues propietats i la divisió d'aquestes era en perpendicular a l'actual carrer de Santa Amèlia. La part nord (que arribava fins als actuals carrers Vives i Tutó i Riu de l'Or) va pertànyer a Ignasi Girona i en ella s'alçava la derruïda vivenda "Vil·la Amèlia".

LA CONQUESTA DELS VEÏNS

Al 1969 l'Ajuntament de Barcelona adquireix part de la finca. En aquell moment tota la superfície estava qualificada com a zona verda. L'antiga finca es divideix amb la creació del carrer Santa Amèlia i el disseny dels "Jardins de Vil·la Amèlia" en la part inferior del carrer. En relació a la part superior de la finca va ser re-qualificada com urbanitzable.

Tan sols la lluita dels veïns, encapçalada per l'Associació de Veïns de Sarrià, als anys 70 va evitar que es perdés tot allò del que avui en dia gaudim. Només s'urbanitzà Riu de L'Or i al mateix temps Vil·la Cecília quedava destinada a punt de convivència social i cultural dels veïns.

EL NAIXEMENT DEL CENTRE CÍVIC

Entre 1979 i 1981 els veïns havien ocupat l'edifici i realitzat activitats culturals. Després es realitzaren diverses obres per adequar l'edifici. El 28 de gener de 1983 es va fer la primera inauguració oficial com a **Centre Cívic** per part del Alcalde de Barcelona l'il·lustríssim Pascual Maragall.

Malgrat això, problemes amb l'estructura del terrat fan que es torni a tancar el setembre de 1984, per fer les obres pertinents.

El 4 de setembre de 1986 es celebra la inauguració definitiva del Centre Cívic. En aquesta mateixa data s'inauguren els jardins que l'envolten, anomenats "Jardins de Vil·la Cecília".

Els arquitectes José Antonio Martínez Lapeña i Elías Torres reben els premis FAD pel seu disseny. Hem de destacar el laberint, l'estany amb la figura "*Ofèlia Ofegada*" i les portes de ferro modernistes de les dues entrades del parc, la inferior pel carrer Santa Amèlia i la superior per Eduardo Conde.

ACTUAL DISTRIBUCIÓ DE SALES

Actualment el Centre conta amb cinc plantes hàbils.

La planta baixa es, sense cap dubte, la que conserva més l'aspecte original. L'entrada era en un principi d'escaleres de fusta, que en la reforma, es varen construir en marbre. Al costat de les galeries i del vestíbul trobem les dues sales d'exposicions, la **Sala d'Artistes** i la **Conxita Badia**, aquesta última en honor de la coneguda soprano catalana. Contigua a la Conxita Badia està la cafeteria del Centre que disposa de terrassa als mesos d'estiu.

Al vestíbul i a la Sala d'Artistes hi trobem baixos relleus a les parets i sostres. També hi trobem dos pilars i dos columnes de capitell corinti i un mural avantguardista, cedit pel seu autor, **Sr. Patterson**.

El centre compta amb dues escales, les de fusta que condueixen a la primera planta i les de l'antic servei que recorren el centre de dalt a baix.

Al soterrani hi trobem la **Sala d'Actes** amb capacitat per unes 50 persones, on s'hi fan xerrades, concerts, reunions associatives,... i els bucs d'assaig pels grups de música. La primera planta alberga una aula amb un gran mirall que s'utilitza bàsicament com espai d'assaig de dansa i teatre de grups novells. Hi trobem també l'**Arxiu Municipal** i els despatxos de l'equip de gestió del centre.

La segona planta i la tercera estan destinades a l'ús per a tallers i grups formals del centre. Ambdues plantes estan comunicades per una escala de fusta. A la segona hi trobem la sala dels joves, l'aula d'informàtica i la sala de jocs. Aquesta última juntament amb la corresponent del pis superior i el terrat, son autèntics miradors de la ciutat.